

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/67/2025
Identifikačné číslo spisu:	1421203222
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1421203222.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu I. I. D., narodeného XX. I. XXXX, H., N. O. XX, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom dopravy a výstavby SR, Bratislava, Námestie slobody 6, o náhradu škody a ďalšie, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 11C/55/2021, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. augusta 2024 sp. zn. 5Co/50/2024, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 18. decembra 2023 č. k. 11C/55/2021-143 konanie zastavil a žalovanej proti žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Po právnej stránke aplikoval § 5 ods. 2, § 9 a § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZoSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie 21. decembra 2021 domáhal náhrady škody a ďalšie, pričom za podanú žalobu mu bol vyrubený súdny poplatok vo výške 20 eur v zmysle príslušnej právnej úpravy, ktorý mal zaplatiť v lehote 10 dní od doručenia výzvy s poučením, že keď uvedený súdny poplatok v stanovenej lehote nezaplatí, súd prvej inštancie konanie zastaví. Uvedená výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola žalobcovi listinne doručená 09.01.2023 (doručenka na č. 1 103 spisu). Žalobca dvakrát požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku, pričom mu súd prvej inštancie toto oslobodenie nepriznal. Keďže žalobca v určenej lehote a ani doteraz súdny poplatok za žalobu nezaplatil, za takejto skutkovej situácie súd prvej inštancie konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ale nakoľko žalovanej žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie ich náhradu nepriznal.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 30. augusta 2024 sp. zn. 5Co/50/2024 odvolanie žalobcu odmietol a žalovanej voči žalobcovi nepriznal náhradu

trov odvolacieho konania. Odvolací súd pri posudzovaní podmienok a náležitostí odvolacieho konania dospel k záveru, že odvolanie smeruje proti uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému nie je prípustné (§ 357 CSP) a zároveň zistil, že predmetné uznesenie bolo žalobcovi doručené 20.11.2023, žalobca elektronicky odvolanie doručil súdu prvej inštancie 22.04.2024, pričom 02.05.2024 podané odvolanie ešte listinne doplnil. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd poukázal aj na poučenie odvolaním napadnutého uznesenia, z ktorého je zrejmé, že proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustná sťažnosť, ale odvolanie v zmysle zákona prípustné nie je. Akcentoval, že ak by v posudzovanom prípade odvolanie prípustné bolo, nebola by splnená podmienka včasného podania odvolania, keďže zákon ustanovuje 15 - dňovú lehotu na podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), pričom táto uplynula dňa 05. decembra 2023. Záverom skonštatoval, že odvolanie žalobcu jednak nie je prípustné a zároveň, aj keby prípustné bolo, odvolanie bolo podané až po zákonom stanovenej lehote, preto ho ako oneskorene podané odmietol (§ 386 CSP). O náhrade trov konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a čl. 17 základných princípov CSP.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobca (ďalej ako „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. e) a f) CSP. Uvedené procesné nedostatky videl v tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo podpísané iba dvoma sudcami a chýba podpis sudcu N.. N. C.. Napadnuté rozhodnutia nie sú podľa názoru dovolateľa v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, pričom aplikoval odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a) až písm. h) CSP) proti rozhodnutiu uznesenia súdu prvej inštancie. Následne nesúhlasil s vyrubením súdneho poplatku súdom prvej inštancie, preto poukázal na § 4 ods. 2 písm. i) a § 10 ods. 2 písm. c) ZoSP. Podľa dovolateľa súd prvej inštancie nevykonával navrhnutý dôkaz o zaplatenom súdnom poplatku za predmetnú žalobu sp. zn. B3-64C/51/2021, údajne neboli spisy vedené zákonným spôsobom, oba spisy o jednej žalobe mali byť vedené v jednom súdnom spise. Dožadoval sa zohľadnenia skutočností uvádzaných v žalobe. V dovolaní taktiež namietal, že súd prvej inštancie nerozhodol o jeho návrhu podľa § 224 a 234 ods. 2 CSP, aby odstránil zjavné nesprávnosti, keďže v napadnutom rozhodnutí raz uvádza súd sp. zn. - č. k. „B4-11C/55/2021“ inokedy zase „11C/55/2021“ a taktiež nerozhodol o jeho návrhu, aby súd prvej inštancie podal návrh podľa § 38 CSP. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol všetky ním napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť na príslušný súd prvej inštancie - príslušnému zákonnému sudcovi na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

6. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 písm. e) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

7. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania aj v zmysle § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. V posudzovanom prípade dovolateľ v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 420 písm. e) a písm.

f) CSP, ale v súlade s § 431 ods. 2 CSP vôbec nešpecifikoval, v čom konkrétne spočíva vada zmätočnosti konania predpokladaná v § 420 písm. e) a § 420 písm. f) CSP. Odvolací súd napadnutým uznesením odmietol odvolanie dovolateľa, pretože nebolo prípustné (§ 357 CSP) a zároveň odvolanie bolo podané po zákonom stanovenej lehote 15 dní (§ 362 ods. 1 CSP), t. j. oneskorene (§ 386 písm. a) CSP). Dovolateľ však v tejto súvislosti neuvádza žiadne argumenty, iba opisuje odvolacie dôvody, vytýka závery súdu prvej inštancie v súvislosti s platením súdneho poplatku, nevykonanom dôkaze, resp. neopravení chýb a iných zrejmých nesprávností súdom prvej inštancie. Ani z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 CSP) nie je možné vyvodiť, v čom vidí dovolateľ nesprávnosť postupu odvolacieho súdu vo vzťahu k dôvodom prijatého rozhodnutia, keďže dovolacie dôvody § 420 písm. e) a f) CSP opakovane viaže na namietanie postupu/ rozhodnutie súdu prvej inštancie, teda nenamietajú postup alebo rozhodnutie odvolacieho súdu v súvislosti s odmietnutím jeho odvolania (podaného po zákonom stanovenej lehote), ktoré by bolo predmetom dovolacieho prieskumu. Dovolateľ tak nevymedzil uplatnený dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP, keďže neuviedol, v čom vidí nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorým mu mal v tomto spore znemožniť, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP), resp. že rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd (§ 420 písm. e) CSP). V zmysle § 428 CSP je dovolateľ povinný o. i. uviesť, z akých dôvodov dovolaním napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne a tento dovolací dôvod (resp. dôvody) vymedziť spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. Uvedené je podstatné a smerodajné aj pre samotný dovolací súd, pretože ten je v súlade s dispozičnou zásadou viazaný uplatnenými dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), vrátane ich obsahového i rozsahového vymedzenia a z iných, než dovolateľom uplatnených dôvodov, napadnuté rozhodnutie preskúmať nemôže. Ak teda dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP, tak ako je tomu v prejednávanej veci, tento nedostatok má za následok odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f) CSP.

10. Z uvedených dôvodov dovolací súd podané dovolanie podľa § 447 písm. f) CSP odmietol bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

11. Výrok o trovách konania dovolací súd v súlade s § 451 ods. 3 CSP neodôvodňuje.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.